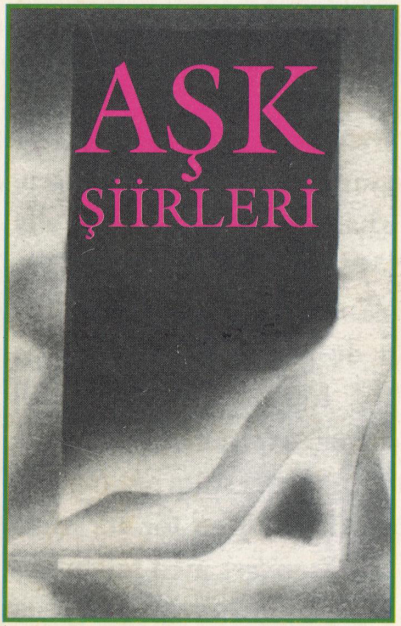
Sedat Umran

KIRIK AYNA

YABA

KIRIK AYNA

AŞK ŞİİRLERİ

*

Sedat Umran

YABA YAYINLARI : 98
Şiir Dizisi

ISBN 975 - 386 - 071 - 4

© Yaba Yayınları

• 1.Basım: Nisan 2000
• Kapak düzeni: D.Piranlı
• Dizgi: Sedat Ulugerçek
•Basım, cilt: Emre Matbaacılık

YABA YAYINLARI
Kâzım Gürkan Cad. Hamam Sk. 2/5
(34410) Cağaloğlu /İSTANBUL
Tel&Fax: (0 212) 527 13 56 - (0532) 588 61 20

Sedat Umran

KIRIK AYNA

AŞK ŞİİRLERİ

YABA YAYINLARI

YABA YAYINLARI : 98
Şiir Dizisi

ISBN 975 - 386 - 071 - 4

© Yaba Yayınları

• 1.Basım: Nisan 2000
• Kapak düzeni: D.Piranlı
• Dizgi: Sedat Ulugerçek
•Basım, cilt: Emre Matbaacılık

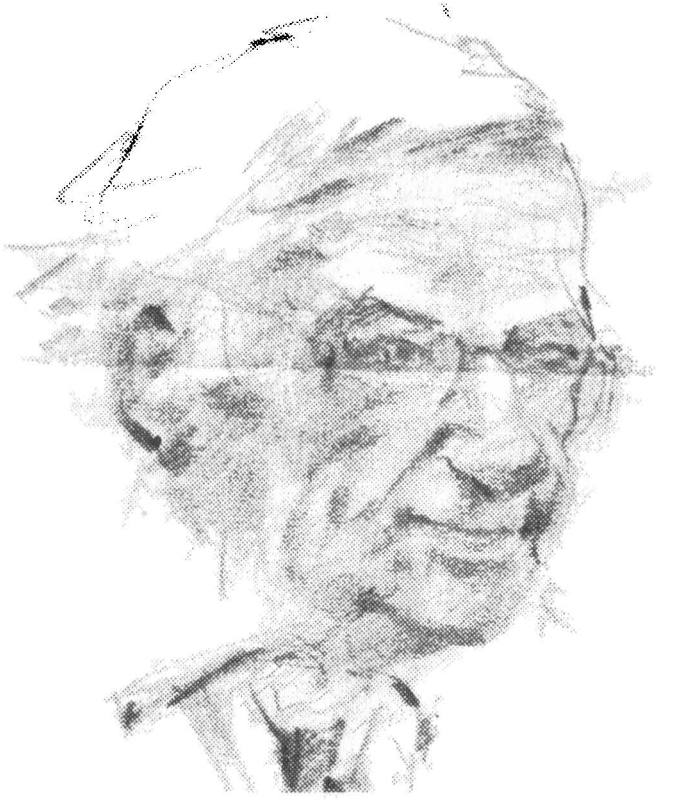
YABA YAYINLARI
Kâzım Gürkan Cad. Hamam Sk. 2/5
(34410) Cağaloğlu /İSTANBUL
Tel&Fax: (0 212) 527 13 56 - (0532) 588 61 20

Sedat Umran

KIRIK AYNA

AŞK ŞİİRLERİ

YABA YAYINLARI

SEDAT UMRAN: 1926 yılında İstanbul'da doğdu. Haydarpaşa Lisesi'ni, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi (1948). Özel kurumlarda mütercim olarak çalıştı. İlk şiiri 1943 de *Yedigün* Dergisi'nde yayınlandı. O günden başlayan 60 yıllık bir süre içinde sürekli şiirde yoğunlaştı. Şiirlerini yayınladığı bazı dergiler: *Soyut, Varlık, Hisar, Türk Dili, Yaba/Öykü, Gergedan, Mavera, Çağrı, Büyük Doğu, Diriliş, Sözcükler, Aylık Dergi, Dergah, Nar, Berfin Bahar, Yedi İklim, Yelken, Türk Edebiyatı, Güney, Gösteri, Milli Kültür*, vd. Umran'ın yayınlanmış şiir kitapları: *"Meşaleler* (1949)", "*Leke* (1970)", "*Gittin Taş Atarak Denizlerime* (1990)", "*Parmakuçlarımdaki Yangın* (1993)", "*Aynada Gün Doğumu* (1996)", "*Akşam Şiirleri* (1998)", "*Altın Eşik* (1999)", "*Şiirde Metafizik Gerçek* (1997 -makaleler)". Ayrıca Sedat Umran'ın Almanca'dan çevirdiği 40 kitabı bulunmaktadır. Umran, Ahmet Haşim hayranlığıyla başladığı şiirde, *eşyanın metafiziği*'ni araştırması ve bir *eşya sebolizmini gerçekleştirmesiyle*,bilinir.

YAZAMADIĞIM ŞİİR

O daha yazamadığım yepyeni bir şiirdi
onu ulaşmam için kendimi aşmam gerek
üzüntümü karalayan renkli bir tebeşirdi
içimin karanlığına garip şekiller çizerek

Nasıl işlerse güneş kapkara bir bulutu
sırma telini upuzun iğnesine geçirerek
gülüşü aydınlatırdı varlığımın en kuytu
köşelerini bilemezdim hayal mi ya da gerçek

Ben onu duyar duymaz yelpazelenirdi yüreğim
büyürdü ışıldayan kıvrımlarında yaşamak
ey beni göklere yücelten altın basamak
havadan da, sudan da öte sana gereğim...

H.A. İÇİN

-Bir renkli resminden
esinlenerek-

Okyanusların rengi gözlerinde toplanmış
İki damlacık olmuş yüzünün havuzunda
Saçların dalga dalga akarken omuzunda
Görenler dişlerini çift sıra köpük sanmış

Yüzünün bahçesinde bir kızıl gül uyanmış
O uzun kirpikleri kara dikenler gibi
Bakar bakmaz görünür yeşil denizin dibi
İçine düşen herkes boğuluyorum sanmış

KAÇMAK

Adımlarımı sokakların ceplerinde bırakarak
Kaçmak istiyorum içimdeki dünyadan
Ölümle birdirbir oynayıp taklak atarak
sürüklemek ölü günlerimin cesetlerini
sonu gelmez kafileler halinde ardımdan

Sarkarak anıların ahtapot kollarıyla
unutuşun derin denizine upuzun
umutlarımı boşlukta açlara saçarak
ışıklı bilmeceler gibi ateş böceklerini
gecenin kapkara saçlarında bırakarak

Yaşadığım renkli sevinçlerimden kestiğim
serpantinlerle ağaçları donatarak
göğsümden fırlatarak hıncımın gök-taşlarını
gece bu düşen ışıklarla yolumu aydınlatarak
ötelerin o yemyeşil ormanına kaçmak

AĞULU ŞİİR

İçmek isterdim ondan şehveti kaşık kaşık
Kekremsi bir tadı var kanılmaz şerbetinin
Beni sarhoş etse de hoş bir hisle karışık
Bir baş dönmesi gelir; bir sara nöbetinin

Bana yaklaştığını duyarak irkilirim
Yuvarlanırım yere ağzımda kanlı köpük
Biraz sonra ayağa kalkmasını bilirim
Yürürken sendeleyen bir sarhoşum kör-kütük

Kalın dudaklarından son ağuyu içerek
Razıyım kollarında yatsam sabaha kadar
Hemen öldürmese de beni sokan engerek
Yaşatır âşığına korkulu dakikalar!...

SEVGİLİYE ŞİİR

Sen mendilimde bir hece gibi
Bir türlü anlamını çözemediğim
İçimde aydınlık bir gece gibi
Bir şiir ömrümce yazamadığım...

Bir masal yazılıp bittiği halde
Noktasını hâlâ koyamadığım
Sen istersen buna 'yalan, hayal' de
Yaşanan bir ansın doyamadığım!...

İKİLİ ANLAŞMALAR

Ne güzeldir cımbızın bir kılla anlaşması
Canı yandığı halde hiç sesini çıkarmaz
Bir kitap olsam derim elinde taş basması
Dururdu bakışları sayfalarımda biraz

Ne güzeldir aynanın onunla anlaşması
O onu içine alır, ama o ses çıkarmaz
Ne çıkar başkaları kıskansın onu biraz
Aynanın bu duyguyu saflığıyla aşması

Ne güzeldir el ile eldivenin dostluğu
O onu ısıtmak için üşümeğe razıdır
Bir cam olsaydım keşke üstündeki buğu
O sıcak soluğunun belki de birazıdır...

FISKİYE

Bir garip fıskiyeden yükselip dökülüşün
Gözyaşları halinde serpilişin içime;
Ruhumun aynasında eğilip bükülüşün
Soyunuşun çırılçıplak girişin her biçime

Dökülüşün hav'zuma göklerden inliyerek,
Avunuşum bir ömür boyunca dinliyerek
Ruhum huzura erdi bir an serinliyerek
Bir garip fıskiyeden içime dökülüşün

DEĞİŞME

Bak ellerim unuttu dünkü tutmalarını
Teninin sıcaklığı üşüyen ruhuma giysim
Uçurdun göklerimde şen uçurtmalarını
Eşyanın yeni adı senin koyduğun isim

Sözcükler değiştirdi tüm içeriklerinl
Âvizem ışığını bakışlarından aldı
Ve ağaçlarım döktü ekşi eriklerini
Bütün meyvelerimin bir başka oldu tadı

Seninle sever oldum kapı vurmalarını
Saatin her çalışı seni bana duyurdu
Kuşattı kentlerimi beklenmiyen bir ordu
En önde bir yağız at: Sen tuttun yularını

LATERNA MAGICA

Gözlerinde hiç görmediğim masmavi ışık
Düşlerimi aydınlatan iki büyülü fener
Mevsimler sende içiçe birbirine karışık
Sevincim sadece sende yanar, sende söner

Bir bakışın yaza çevirir bendeki kışı
Sesin kokulu çiçekler açtırır içimde
Bir dalgakıransın, acımın dalgalanışı
Sende kırılıverir ve büyür sevincimde

GEYİK

Dalınca öpüşlerimin ormanına
Bir geyik gibi ürkek
Dudakları vurulup can verecek

Bir damla kan olacak anısı
Birde incecik boynuzuna takılı
Zavallı yüreğim!..

DENİZ FENERİ

Gururun olsam senin
Dalgalansam burcunda
Issızlığın iki ucunda
Kuşatılmış bir ülkenin

Girilemeyen kalesi
Büyük rüzgârlara açık
Gözlerinin meş'alesi
Saçsa geceye ışık

KIRIK SÜRAHİ

Saçları yüzüme yansıyan ışık
İpekten bir yumak, bana dolaşık
Belli değil nerde başı ve sonu
Çözmeğe bir türlü kıyamam onu
Dışım dargın olsa, içim barışık
Hırçın sözleriyle oynarım âşık
Tâ çocukluğumdan kalan oyunu
Billûr bir sürahi yüzü ve boynu
Ben onun dibinde kara tortuyum
O güzel sürahinin kopuk kulpuyum...

SEVİ

Sevincimi ikiye bölüp
Yarısını sana veriyorum
Sonra geri istiyorum senden
Çıkarıp bana veriyorsun
Koynunda saklı kesenden

Korkumu ikiye bölüp
Yarısını sana veriyorum
İgreti tutuyorsun ucundan
Almakla almamak arasında şaşkın
Kayıp yere düşüyor avucundan

Üzüntümü ikiye bölüp
Yarısını sana veriyorum
Uygun düşüyor gözlerindeki renge
Böylece yaşayıp gidiyoruz
Almakla vermek arasında!...

BİR AYRILIŞIN ARDINDAN

Seni çalar her tuşu yaşam piyanosunun
Gözlerinin rengi var denizdeki yosunun

Seni anımsattığı içimin kumsalında
Gerçekten daha gerçek bir aşkın masalında

Beni sana bağlayan o tatlı gülüşündür
Benim için yaşamak bundan sonra hep dündür!...

ALEVDEN YUMAK

Kızıla çalan gür saçın
Mis kokulu bir tarçın

Saçın alevden yumak
İsterim hemen dokunmak

Tutuşsa da parmaklarım
Acımı içimde saklarım!...

GÖZLERİN TEHLİKELİ GÜCÜ

Kara bir gül demeti düştü birden masaya
Garip ışıklarını etrafa yaya yaya

Karşımda gözlerini örten kara saçları
Karanlık bir denizdi; attığım kulaçları

Görenler can havliyle boğulmaktan korktuğum
Bin tehlikeyi gizler bakışında her boğum

Uzanıp yatmak geçer içimden gölgesinde
İsterse 'uzakta kal' sevmiyorum desin de

Girsem düşüncesinin en ufak kıvrımına
Çarpılsam gözlerinin kara yıldırımına

BAKIŞMANIN ŞİİRİ

Bakış örgülü bir halı
Hem ucuz, hem de pahalı
Çizdiğimiz o güzel deseni
Bozulsun istemeyiz: Yepyeni
Dokunur dokunmaz sökülen
Aşk-sofrasında bir anlık şölen!...

ÇOĞALIŞ

Gözlerinin gecesi yağmaladı gündüzümü
Gözlerin aşk bağımın iki kara üzümü

Ezdim bakışlarımla şarapladım seni
Yepyeni bir kitapsın, altın kapladım seni

Ben içinde süzüldüm, içinde tortulandım
Bazan duruldum sende, bazan da bulandım

Bir aynaydım boyuna sırladın beni
Bir anda sonsuzladın, sıfırladın beni

Yediveren gülüsün, ben yanında diken
Varlığım eksilse de sende biriken!...

SERİNLETİCİ SICAKLIĞI

Uysal bakışlarında kavuştuğum o yastık
Başımı koyabilir, yatabilirim artık

Örerim düşlerimin o altın kozasını
Duysam da ben orada tutsaklığın yasını

Sevgimin ağacında yeşeren dut yaprağı
Birgün hoyrat bir elin onu koparacağı

İnce dudaklarında alevlenen tutkusu
Kurar öpüşlerime bazen sinsice pusu

Ellerinin gizidir o anlamlı jestleri
Doldurur içerimde boşalan kasetleri

Sessizlik gergefinde durmadan işler hüznü
Profilden bakarak bütünlerim yüzünü

Gözleri andırıyor iki kapkara gülü
Gecenin düşürdüğü bir demettir kakülü

Yaşıyorum ben onda en sıcak temmuzları
Gururu bir çiçekse; saksıdır omuzları

Ne yapacağım diye çekerdim mutlaka tasa
Birden fıskiyeleşen o gözleri olmasa

SEVGİMİN SON DURAĞI

Seni daha da sevdim at kuyruğu saçınla
Yürüsen omuzunda kocaman bakracınla

Belki doğar içimde ummadığım esinler
Geçtiğin yollar seni boşuna beklesinler

Kilitledim kalbimde şifreli bir kasaya
Bitiremedim seni bir türlü saya saya

Potamda erittiğim çil çil altınlarsın sen
Ne çıkar değerini benim kadar bilmesen

Yoksul ruhumu sensin zengin eden hazine
Saçının her telinde ben gezine gezine

Çıkarmağa çalıştım özlediğim nağmeyi
Alışkanlık etmişsin bana 'ustam' demeyi

İçin, dışın saf şiir; ben yanında çırağım
Adresimi yitirdim, sen oldun son durağım!...

ALEVDEN SOLUĞU

Her ayrılışta senden bir şey götürüyorum
Adımlarımda sesin, ben seni yürüyorum

Bendeki çoğalmana sevinsen de ne çıkar
Sendeki zenginliğe değil mi ki içim dar

Bırak yorgun ellerim avucunda uyusun
Suyu acı olsa da sen bana tek kuyusun

Bir hüznü akıtıyor gözlerinin çeşmesi
Kül rengi gözlerinde ne hoş olur eşmesi

Bulmak için dibinde bir umut-kıvılcımı
Sana ulaşmak için bilesem de hıncımı

Gömüyorum sevgimi o kartal gözlerime
Alevden soluğunla bir dokunsan derime!...

DEĞİŞMELER

Bakışların çözülüp çözülüp düğümlenir
Yüreğimiz tutkuyla dolar da güğümlenir

Kalbimzin davulu yalnızlık tokmağıyla
Çalınınca uyanır ve birden güm güm'lenir

Parçalar içimizi kuşkular ve korkular
Aşkın parmaklarıyla eklenerek tümlenir

Kayarız bazı bazı zaman aralığından
Yeşil gözlerin uzar, içimde mürdümlenir

Çakar göklerimizde acıların şimşeği
Biz hiç istemesek de yaşamak ölümlenir!...

BUKALEMUN

Saçların bazı siyah, bazı kumral ve kızıl
Sen bende hergün yeni bir mürekkeple yazıl

Dokunuşların bende dönüşse de fiskeye
Yeni anlamlar katsın anlamsız herbir şeye

İnce dudaklarından sızdırdığın gülüşün
İsterdim bende olsun örülüp sökülüşün

Sesinin şırıltısı bende çağlayanlaşsın
Boşalmış duygularım seninle dolup taşsın

Bende kasırgalaşsın senden esen her meltem
Yaşamak bence budur, başka bir şey istemem!...

SENDE KALDI SINIRLARIM

Bir aynaydım, sımsıkı çerçeveledin beni
İçinin eleğinde savurdun, göz göz eledin beni

Beni o saydam kırmızına iyice sardın ya
Karşıma çıkıveren boynu bükük sardunya

Senden öğrendim neymiş incelik, o soylu bakış
İlkyaz ılıklığına dönüverdi karakış

Sende gördüm nasıl olurmuş zarif giyim-kuşam
Çektin direklerime alev bayraklarını bir akşam

Sensin günlerimin kopmayan altın halkası
Sevinçlerimin bir ben bildiğim gizli arkası

GÖZLERİNİN YALANI

Yalancının mumudur gözlerin bende tüten
Ha söndü, ha sönecek diye ürküten

Gözlerinin fay hattı son bulunca kaşında
Bir tehlike sezerim kirpiğin telaşında

Yüzünün kum çölünde bir vaha gülümsemen
Bir umudun gölgesi düşer içime hemen

Sığınırım saçının gecemsi iklimine
Bir kutup soğukluğu duyursa da kimine

Saçının gecesinde kalayım, göğüm sensin
Sen bende düğümlenen ve bende çözülensin!...

GÖZLERİNDEKİ İKLİM

Gökyüzüne tuttuğun bir aynanın aksidir
Gözlerin bazen volkan, bazen sıfır eksidir

Bazı kutup gecesi, bazan de olur hamam
Soğuk bakışlarının kışına dayanamam

Yaşarım aynı anda değişen dört mevsimi
Bu kararsızlık yoksa yüreğinin sesi mi?...

SENİ GÖRÜNCE

I

Seni görünce
asansör boşluğuna
düşmüş gibi olurum
tut beni
içinde kalayım
unutursan
kendi boşluğunda unut beni

II

Gizlenirsen
aynaların içinde gizlen
sal dalgalarını içime
denizlen!...

III

Seni her gördüğümde
bir altın sayfa açılır içimde
bir ayna olur, çalarım gölgeni
büyür, canlanırsın sevincimde!...

VI

Bana yön verir
O diri göğüslerinin ucu:
Aşkımın canlı pusulası
Gideceğim yeri gösterir!...

Gözlerinin rengi yeşil mi dedim
Çıkardın gözlüklerini, dedin ki bak
Öyle daldım ki derinliğine
Dibini gördüm, rengini göremedim!..

PARMAK UÇLARIMDAKİ YANGIN

Ben seninle tokalaşır tokalaşmaz
büyür parmak uçlarımdaki yangın
İnsan buna nasıl olur da şaşmaz
damarlarıma yayılır birden sıcaklığın

Ben seni elimle kendime taktım
Nasıl şamdanda yanıp biterse mum
İçimde damla damla eridiğini duyuyorum
Işığını harcamaya yok hakkım!...

YÜZÜ VE GÖZLERİ

Ruhunda tadılmamış günahların açlığı
Düğümlenmiş öpüşler çözük dudaklarında
Buruşturup bir yana koyar utangaçlığı
Tutkunun hem çok yakın, hem çok uzaklarında

Kara kementler atar gözleri bakanlara
Hazdan vızıldar ruhum onun tuzaklarında
O dolgun kalçaları bol yataklı hanlara
Benzer de, kor bir ateş yanar ocaklarında

YANYANA

Bakınca aydınlanır körpe yüz çizgileri
Ne ince, ne de kalın dudakları açılıp
Ağzının incileri varlığıma saçılıp
Ödüm kopuyor benden ister diyerek geri

Sıcak sokulganlığı uzaktan ısıtıyor,
Onun elini tutmak hem kolay hem de çok zor
Ey kalbim sözlerini tartarak hayra yor
Bir haber bekler benden evinde geceleri

ÖZLERİNİN RENGİ

Dışı saydam bir yeşil, ortası kahverengi
varamam kıyısına uzaklaşır gitgide
Elâ ile yeşilin orada müthiş cengi
Güçlükle paylaşmışlar ülkeyi ikisi de

Omuzuna döktüğü uzun, kumral saçları
Kurar yorğunluğuma bazen geniş bir çadır,
Sevmek ya da sevmemek, her biri façiadır
Onu çalar boyuna zihnimin sarkaçları!...

BOZUK TELEFON

Gözlerinin jetonu düşer düşmez içime
Bir 'tık' sesiyle çözülür yüreğimin dili
Aramızda bir konuşma sürüp gider ikili
Varlığım bütünlenir olmuşken lime lime

Bozulunca telefon, gözlerinin jetonu
Kalır derinliğimde bir türlü çıkaramam
Bana artık uyumak, yemek ve içmek haram
Her bir aşk masalının elbet hazindir sonu!..

TEHLİKEYE SIĞINAN KORKU

Süt-beyaz denizinde dişlerinin
Gülümseme dalgaları genişledikçe
Sallanırım aşkımızın sandalında
Volkan dilinin fırlattığı
Lâv-sözcükler yağdıkça üstüme
Korkudan ne yapacağımı şaşırıp
Sığınırım
Alev kıyısına dudağının!...

GARİP BİSİKLET

Aşk bisikletinin yönü bir tek olmalı
Zevki o zaman işte hızından devrilse de
O ne kullananların, ne başkasının malı
Ona hiç güven olmaz binmesini bilse de

Ne güzel tehlikeyi yel gibi göğüsleyip,
Dağlar, ovalar aşmak bu garip bisikletle
Acının ve sevincin bayrağıyla süsleyip
Yarışmaya kalkışmak bazen ebediyetle!...

ARAMIZA GİREN YOKLUK

Bir şimşek yanıp söner bulut yüklü saçında
Fırtınadan gözlerin; saçının kırbacında

Parçalanan bir kalbin iniltisi duyulur
Senden kaçan düşüncem her yerde seni bulur

Yaz-boz tahtası koydun gizlice düşünceme
Yazdım,sildim, geçirdim seni her an günceme

Sensizliğin gölgesi karartınca yüzünü
Anıların içinde aradım gündüzünü

Gel-çöz artık içime attığın kör-düğümü
Anlatayım ne müthiş bir kâbus gördüğümü!...

ONU DEĞİŞTİRMEK İSTEĞİ

Ben dokunur dokunmaz o dağılıverecek
Kolu, elleri, boynu ve bütün parmakları
Eriyecek sessizce omuzlarının kar'ı
Bana özlediğim serinliği o verecek

Çekeceğim sevgimin ak ipek yumağından
Anıların kopmayan o upuzun ipliğini
Bir topak yapacağım ben o darmadağından
Koskocaman bir demet çözüp garipliğini!...

KUYU

Ben baktıkça girdaplaşan o esrarlı gözlerin
Yalnızlığımın dibi kadar kara ve derin

Bir başka tat alırım onun acı suyundan
İçtikçe güçlenirim, canlanırım kuyundan

Birgün içine düşüp boğulmak korkusu var
Attığın kementlerdir suyundaki halkalar!...

SİTEM

Varlığım saçlarının gölgesinde serinler
İçinin kıpırdanan sessizliğini dinler

Yürüyüşü, duruşu çiçeklenir içimde
Kocaman bir gül olur ve açar sevincimde

İklimler değiştirir ruhumda sokuluşu
Kirpik kafeslerinde çırpınan iki kuşu

Andıran gözleri var, kurtulmak ister gibi
Gözlerinin karası yalnızlığımın dibi

Bana heyecan verir bir sitemli bakışı
İlkyaz sıcaklığında yaşarım onda kışı!...

GÖZLERİM GÖZLERİNE DEĞİNCE

Gözlerim gözlerine değince
sevincin ortasındayım, acıya teğet
körelen duygum aşkınla bilenince
içimde dört mevsim dört ayrı bahçe

DUDAĞIM DUDAĞINA DEĞİNCE

Dudağım dudağına değince
girerim aşkımın ateş hattına
korkum çıkar yüzbin katına
bir mermidir ağzın alevden, ince...

SAÇLARIM SAÇLARINA DEĞİNCE

Saçlarım saçlarına değince
gençliğin yaşlılığıma karışır
kocamış bir kral gibi tahtımda
oturup dururken gözlerim ışır
ak güller açar kara bahtımda...

ELLERİM ELLERİNE DEĞİNCE

Ellerin ellerime değince
açar tutmalarım çiçeklerini
avucumun göğü birden aydınlanır
ışıldar çizgileri!..

İÇİMDEKİ KONUK

O güzel günleri bana geri ver
Onları benden sensin çalan
Bir hırsız gibi yaşaman yeter
Demiştim onlarla bir süre oyalan

Değil mi ki aramıza o kör-düğümü
Sen attın, o halde çözüver gitsin
Birgün işitirsen öldüğümü
İstemem yokluğum seni incitsin

İki kara düğüm gibi gözlerin
Bütün kirpiklerin yalana tanık
Ne o bakışların bugün bulanık
O kara gözlerin suskun ve derin

Kara saçlarını gölgem sanırım
O denli sinmişsin her bir zerreme
Seninle tutsağım, seninle hürüm
Sensin şiirimi emziren meme

Bozulmuş musluğu sevincimin
Tutmuyor artık bir damlacık su
Anılar bıraktın kucak dolusu
Kovamadığım konuğu oldun içimin

GİTTİN

Gittin dağ gibi büyüdü yalnızlık
Issızlığın iki ucunda şimdi sen varsın
Tam ortasında yokluğun, yokluğun, yokluğun
O konuşsa konuşur, sussa susarsın

Gittin taş atarak denizlerime
Halka halka genişleyen anıların kaldı
Girdin, çıkmamak üzere dehlizlerime
Birden yaşamanın hızı azaldı

Gittin, boşandı içimde sevincin yayı
Kim öğretecek bana âh sensiz yaşamayı

AYRILIK

Kara bir yelkenli girdi ansızın limanıma
Bir adı ayrılıktı, öbür adıysa ölüm
Usulca ilerledi ve yaklaştı yanıma
Ben şimdi ışıksız, durgun bir gölüm
Yıldızlar yıkanmaz oldu suyumda
Duruldu içimdeki sevinç dalgacıkları
Anlarsın dediğimi bir an gözünü yum da
Kesildi umut yaprağım birden sapsarı
Nasıl içine kıvrılarak ölürse bir yaprak
Düştü hayat ağacımdan işte son umut;
Eğildim yere doğru alır gibi yaparak
Sonra vazgeçtim hemen: Dedim sen onu unut!...

MÜCEVHER GEMİ

Denizin ortasında bir mücevher gemi aşkım
Baktıkça kamaşır gözlerim yine bakarım
Ben bu teknede varlığımla parça parça varım
Onunla aydınlatırım karanlık denizlerimi

Kuşkularımın dalgaları omurgasına çarpsa da
Esse de yalnızlığımın dehlizlerinden karayel
Alır onu içimin derinliğinden uzanan bir el
Ve özenle saklar yüreğimdeki şifreli kasada...

UMURSAMAZLIĞIM

Sesinde öyle sıcak bir titreyiş var ki
Bir nağme yankılanır ruhumun tellerinden
Hayranlığım aramızdaki o büyük duvar ki
Kimse yıkamaz onu; acımın sellerinden

Belki bir delik açılır ve ben seni görürüm
Okşarım bakışlarımla yumuşacık tenini
Ben bir aşk kurbanıyım, duygularım kötürüm
Bir kotrayım denizde yitirmiş yelkenini

Bir sandalım tutkunun korkunç anaforunda
Kürekleri kırılmış, parçalanmış dümeni
Biri çıkıp dese de: "kayalardan korun da"
Aldırmam, çünkü isterim beni tehlikede görmeni

AŞK KADRANI

İsterdim dizlerinin tâ dibinde oturmak
Aşkımın tuşlarına elleri bir dokunsun
Denizinde bir kaya olaydım üstü yosun
Razıyım oynasa da sevgimle çelik-çomak

Anlardım gözlerinin tâ içine bakarak
Nakışlı aydınlıktan güneşin doğduğunu
Değmek için saçına olsam firkete, tarak
Yoğurduğu hamurun razıyım olsam unu

Bir saat kadranında o yelkovan. ben akrep
Yetişemesem bile kovalamam yeterdi
Bulurdum kaçmasında inandırıcı sebep
Derdim ki: Başkasına mutlak randevu verdi

ŞAŞIRTMACA

Bazan onunla sessiz durarak anlaşırım
inerim yumuşak bir sis gibi dünyasına
bazan derin bir kuyunun dibinden seslenirim
sarkıtırım umudumun boş kovasını sularına

Bazan bir kılıcın keskinliğiyle birikirim
bakışlarımı uysallığımdan çırılçıplak soyarak
onunla oynarım geceleri gökyüzünde kaydırak
onunla sevinir, üzülür, ölür ve dirilirim

Günlerimizin çemberini birlikte çevirirız
yakalamak için ardından boşuna koştuğumuz
tam devrilecek gibi olur, hemen tutarız
güçleniriz sebepsiz yorulsa da kolumuz

İçimin ormanından uğuldayarak konuşurum
çizer incecik gülüşüyle acımın sınırını
bilirim çalan aşk telefonumun öbür ucunda
duyarım göğsünün inip kalktığını ve soluğunu

HEYKELİNİ YARATABİLEYDİM

Olaydım o büyük usta Lionardo da Vinci
Çizerdim bir bakışta o uzun ellerini
Kusurlu bırakırdım resminin bir yerini
Çünkü bütünden daha güzeldir kırık çini

Bir eksik, bir fazlalık kılar onu çekici
Alırdım gururumun o soğuk mermerinden
Bırakmazdım elimden küsküyü ve çekici
Kırardım o mermeri kırılmayan yerinden

Yontardım ince uzun tam on işlenmiş parmak
Onun derin sanatçı ruhunu vurgulayan
Çarpsın diye gözlere mantığımıza karşı yan
Bir heykel yaratırdım: Biraz şaşı bakacak

ELLERİN SEVİŞMESİ

Önce dokunur dokunmaz parmakları öpüştü
Sonra avuçlarının içi sımsıkı birleşmeden;
Hücrelerin yüreğine sanki bir alev düştü
İçtiler yasak aşkı o anda bir çeşmeden

Kanattı ruhlarını kuralların dikeni
Döndüler pervâne gibi çaresizlik ışığında,
Uçuştular yakarak içlerinde birikeni
Kül oldular tutkunun dumanlı sarmaşığında!...

PİYANO ÇALIŞI

Şu ince parmakların tuşlarla anlaşmasına bak
En sert vuruşu bile bir fiskeye dönüşür
İsterim o sıcak dostluğun arasına karışmak
Sonra cayarım, çünkü yalnızlığım ben olmasam üşür

Bana bir şeyler çalaydı aşkımın notasından
Belki alırdı beni benden, ferahlatırdı içimi
Kurtulurdum tutkunun insafsız oltasından
Ve seyrederdim acımın aralığından sevincimi

Çıkardım içimin o karmakarışık lâbirentinden
Ariadne'nin o icecik ipini bir ucundan tutup
Birleşirdi aşk ve sevinç: Bende o iki ayrı kutup
Ona mektup yollardım ölümsüzlüğün kentinden!...

ARAMIZDAKİ MESAFE

Eriyor tutku dolu bakışlarım altında
Bu nasıl olur diye düşünüp duruyorum
Duygu mermerlerinden saraylar kuruyorum
Yaşatıyorum onu göğe yakın katında

Örüyorum alnına şiirlerimden çelenk
Gururumun tacıyla gülümsüyor uzaktan
Zamanı uçlarından sımsıkı tutaraktan
Bir araya getirip yapıyorum ona denk

İKİLİ TEHLİKE

Gözlerin iki mayın
Yüzer denizlerimde
Sessizce akşamleyin

Yakından izlerim de
İçim titrer derinden
Ürkerim gözlerinden

GÖZLERİNİN BÜYÜLÜ GÜCÜ

Kıskanırım ben seni telefon tellerinden
Çünkü onlarda kalır sesinin sıcaklığı
Uğultusu duyulur saçlarının derinden
Yıldızlı yaz göğünün o yakın uzaklığı

Bakar bakmaz yüzüne gördüğüm o mucize
Gözlerinindir zamanı yutan kara delikler
Rastlamam içlerinde kuşkulardan bir ize
Çelişkiler barışır, bir olur ikilikler

GÖZLERİN

İçime korku salar
suskunluğun çığlıkları
yüzünün yangınında gözlerin

Nedir diye bana sorsalar
"İki garip zümrüt taşı" derim
Bir kül yığınında gözlerin!...

YÜZÜ VE GÖZLERİ

Ruhunda tadılmış günahların açlığı
Düğümlenmiş öpüşler çözük dudaklarında
Buruşturup bir yana koyar utangaçlığı
Tutkunun hem çok yakın, hem de çok uzaklarında

Kara kementler atar gözleri bakanlara
Hazdan vızıldar ruhum onun tuzaklarında
O dolgun kalçaları bol yataklı hanlara
Benzer de kor bir ateş yanar ocaklarında

YALNIZLIK SULARINDA

Siz istediğiniz kadar kendinizle kalınız
Yokluğunu duyduğunuz o kişi çoğalacak;
Siz herkesten çok varsınız, ama yapayalnız
Her kıpırtı duracak, her sıcaklık soğuyacak

Sesleneceksiniz olanca gücünüzle
Kaskatı duvarlara yankınız tutunacak;
Gölgeniz bile düşman, adımlarınız nerede
Yüreğiniz her vuruşunda bilenecek yüz bıçak

Sığınacaksınız o en kullanışsız umutsuzluğa
Azar azar kesilecek yaşamın hızı
Kuşkular damarlarınızda dinamitler patlatacak
Kanınızda girdaplar açılacak kıpkırmızı

Bir kurulu bomba gibi duyulacak işlediği
Gizlice bırakılmış korkuların tik-tak tik-tak
Varlığınız ansızın bin parça olacak
Günlerin monte edip bir araya getiremediği!...

BAYRAMLIK GİYSİ

Kimse onaramaz aşkın yıpranmış kumaşını
tıpatıp biçmiş ruhlarımıza o usta Makastar
eğirip ipliğini göğün mavi ipeğinden
geçirmiş acılarımızın paslanmaz iğnesine
hiç benzemez o umutlarımızın çürük ipliğiyle
teyelliyerek diktiğimiz günlük giysimize
aşk ruhlarımıza giydirilen bayramlık giysi
ışıldar üstünde sevincin elmas düğmeleri
oyulmuş iki ayrı yürekten dökülmüş bir toka
tam bir oturmuşlukla geçer uçları birbirine

Aşktır hor kullanılmadan taşınacak giysi
çünkü bir kez delindi miydi yamanması güç
onu kurnazlığımızla yeniden astarlasak
ters-yüz etsek de kusurları hemen sırıtacak
ölümsüzlük ırmağında yıkanmış bu kumaş
gecenin altın mekikli gök-tezgahında dokuduğu
umar yok kirlendi mi çıkarıp atmaktan başka
aşkı özenle saklamalı ve ender giymeli

AŞK-DÜĞÜMÜ

Ağzın alevden düğüm
Dilimle çözdüğüm
Öpüşün çözüldükçe dolanan
Bir kör-düğüm

Yüzüne bakınca gördüğüm
Çenen aşkımın ilk basamağı
Bakışlarının sık örgülü ağı
Gözlerimin tığıyla ördüğüm!...

BUBİ TUZAĞI

Gözlerin bubi tuzağı
Kaçtım ardına bir dağın,
Aradı buldu uzağı:
Bakışlarım darmadağın

Ne sessiz bir patlama
Sadece içime duyurduğu
Canımı kurtardım ama
Bir yenisini kurduğu!...

KUMBARA

Sevinçlerimin biriktiği
Bir altın kumbarasın
Kimse bulamaz onu
İstediği kadar arasın

İçimin yasak bir yerinde
Herkesten gizlediğim
Anahtarı durur üzerinde
Şifresini bilemediğim!...

YILLAR SONRA

Tam on beş yıl geçmişti, bir kızıl gül goncası
posta kutumdan çıktı ve işte onun kartı
görünce şaşakaldım ve gözlerim yaşardı
bu sürpriz müthişti, belki en şeytancası

Buluştuk Bostancı'da vapur iskelesinde
çıkıverdi yılların bir ara sokağından,
aynı güzellikteydi, o sıcaklık sesinde
bir sevinç çığı koptu yüreğimin dağından

KUĞUNUN ÖLÜMÜ

Bir esrar dumanıyla beynimi uyuşturur
bakışlarında keskin şehvetinin buğusu
süzülür aşkımızın o nazenin kuğusu
İpincecik boynuyla ve yanımızda durur

Yırtıcı bir kuştur ki o şehvet atmacası
çöker kuğunun üstüne ve tutar gagasından
geçer körpe göğsüne pençesinin kancası
iyi ile kötünün amansız kavgasında

Saçılır dört bir yana cansız kuğunun tüyü
ve atmaca parçalar, yer bitirir kuşcağızı
iyice doyduktan sonra yok ettiği ölüyü
gizlediğini sanır ve kapanır kanlı ağzı!..

NOKTALI VİRGÜL

Birbirine yakın duran iki yürek
İkimiz bir arada; noktalı virgül
Tümcenin anlamı bozulmasın diyerek
İki büklüm taşırım seni, sen istersen gül

Sen tek başına bir noktasın, yani bitiş
Ben seni içine alan kocaman bir evim
Sen 'Son' olsan da benim görevim
İki ayrı tümceyi yakın etmek, bitiş-
tirmektir. çünkü tüm aşklardan güçlüdür sevi'm

İster bir yan oda olayım, ya da kiler
Şunu bil ki sana ait bütün içindekiler!...

KIRIK AYNA

Beni çoğaltmak için
Binbir parçaya böldün
Bir aynaydım
Kırıldım sana!...

YOKLUĞUNDA BULDUM SENİ

Hiç bir şey boşalan yerini
dolduramaz bende yokluğun kadar
düşüncemde trenler gelip gider
yokluğunu taşırlar katar katar

Senin olmadığın yerde
âh artık ben de yokum
ben sen oldum sen açken aç
sen tokken ben de tokum

Rehin bırakmadın giderken
Bir gölgeni bile
Kör-kütük bir sarhoşum, yürüyorum
Devrile devrile

Yokluğun dolandı varlığıma
sımsıkı sardı sarmaşık gibi
öyle yuttun, küçülttün ki beni
şaşıp kalıyorum bu kadarlığıma

Gezdiğimiz kırlarda ayak izlerini
bulabilsem ona da razıyım
eskiden sevinçlerin en çoğuydum
şimdi her şeyin en azıyım!...

SON KARŞILAŞMAMIZ

-yıllar sonra-

Yolda öne eğik yürüyordum sessiz tutuşturarak
duygularımın balta girmemiş kara ormanını
alev ve duman sarmıştı içimin her yanını
ayaklarımın altında çıtırdıyordu bir sürü yaprak

Biraz daha büyüyordum yangınıma her adımda
birden gül yaprakları yağdı omuzumdan aşağı
ta kendisiydi, şaşırdım, gözlerime inanmadım da
beyaz kazağı üstündeydi, sarkık uzun kuşağı

Ufacık avucunu ısınsın diye aldım ellerime
bir kuşu okşarcasına, parmak uçları soğuktu
sokuldu bana, bakışları hüzünlü, yüzü soluktu
aşkımızın süregelen ıslaklığı değince derime

Ürperdim, donar gibi oldum ta iliklerime dek
düş taşlarının dizildiği mutluluk zinciri
hemen kopacak sandım ve kucağıma dökülecek
geçirdim halkaları arasından yazdığım bu şiiri

SENDEKİ BEN

Sen yürürsen bende kalır adımların
Azıcık gülüşün bende çoğalır çoğalır
Ben sana gök oldum: Yıldırımların
Bende düşer dehşeti bende kalır

Ben sesinin kovalıyan yankısıyım
Nasıl uzak kalabilirsin benden
Aşk yaranın ayrılmaz yakısıyım
Farkım yok seni izleyen gölgeden

Sen istediğin kadar benden kaç
İçinde seni gözleyen bin 'BEN' var
Birlikte oynarız hergün saklambaç
Ben yorulsam gölgem seni yakalar!...

SANA BAKARKEN

Duygularımın aynası
yanar gizli akislerle,
bir hayretin ifadesi
çizilirken kavislerle

Yüzünün saf aynasında
saçın ışıkların raksı;
bırakalım oynasın da
vursun içimize aksi!...

DERİNLERDE

Gömdüm seni
bir deprem oynattın içimde
bende yaşıyorsun
karıştın varlığımın her zerresine
büyüdün kederimde, umudumda, sevincimde

Gömdüm seni
altüst ederek içimin toprağını
diri diri
bırak kibiri
bekliyorum beni kurtar demeni

Gömdüm seni
rûhumun en alt katına
içimin içine
hiç çıkmamak üzere;
yokluğundan incelttiğim
bir heykel yarattım
diktim gurur dağımın en tepesine
ne olur bir kerecik dön de bak
olmasan da acılarıma ortak!...

FULYA'YA ŞİİRLER

(1)
Gözbebeklerinin içinde güller biter
dikenleri uzun kumral kirpikleri
sesinde billur kıpırdanışlar titrer
içimin kumbarasında birikir söyledikleri

Saçları omuzlarını yıkayan altın çağlayanı
tutkumun salına binerek batıp çıkarım
ince ışıklı elleri bir oyuncakçı dükkanı
o benim biricik sevgilim ve ben onunla varım

(2)
Fokurdar sevinci gülüşünde
hazırlar bana bir aşk içkisi
çiçeklenir en saf duyguları düşünde
bakışları ışıldayan bir gümüş tepsi

Aşkımızın karanlık gece sokaklarında
onunla gezinirim elele vererek
atan benim yüreğimdir şakaklarında
çok şeyimiz çift olsa da aşkımız tek

(3)
Sesi bir ice sudur ki serpilir
içime bir hüzün fıskiyesinden
gözlerime bakarak usumdan geçeni bilir
biçerim mutluluğumu sıcak sesinden

Sevincimin yelpazesi titrer elinde
serinletir içimin tutuşan bir yerini
binlerce bülbül şakır saçının her telinde
ancak şiirimle ölçebilirim değerini

(4)
Döşer bakışlarıyla içime bir altın ray
beklediğim hiç gelmeyen aşk katarıdır
onunla her anım büyür, olur bir saray
o düşüncemi yürüten aşk anahtarıdır

Aşkımızın ışıklı rayları düğümlenir
yüreklerimizin birbirine değdiği noktada
gözleri o gülünce uzar ve mürdümlenir
dizerim özlemlerimin ipek ipliğine bir arada

(5)
Bakarım sarışın bir sarhoşlukla başım döner
sımsıkı tutunurum düşmemek için, parmaklığıma
aşk yolculuğunda tehlikelidir dönemeçler
şaşar kalırım bu gidişten sağ çıkmışlığıma

GÜL'E MEKTUP

Bir yaprak hışırdar bilirim sesindir
fısıltıyla örtülü aşk ormanında
elele geziniriz birbirimize sokularak
boğulacak gibi oluruz mutluluğun dumanında

bir kuru yaprak düşer o kara saçlarına
bilirim, binbir yüreğimden biridir
havada çizdiği ölümün sessiz şiiridir
korku dolar gözlerinin bakraçlarına

Yürürüm adımlarının ördüğü halıya basarak
umutsuzluğumun sonu gelmeyen yolunda
gölgem kara örtüsünün altında gölgeni saklar
seni gizler bilirim bitiminde her sokak

GÜL-İ RA'NA

Sen ne biçim gülsün
Sarı- kırmızı
Güz gülü
Bahar gülü
İki mevsim bir arada
Güz soluğuyla yarımını
Boyasa da sarıya
Diri tutar baharının yangını
Ve dökülmez yaprakların!...-

GÜL'E ŞİİRLER

Ben ne zaman bir kelebek görsem
seni anımsarım
incecik bir kelebek
düşlerime konup konup kalkan
ufalanmış bir hüzün tozuna
bulanmış kanatları

Ben ne zaman bir gülüş duysam
sana uyanırım
sarkar karanlığıma gündüzün
aydınlanır duygumun her katı
seni görürüm

Ben ne zaman bir gül koklasam
elimdeki gül daha çok gül olur
dolarsın gözlerime
toz pembe bir düş gibi

Ben ne zaman bir çift göz görsem
hüzne uyumuş tembel kış suları
suyunu taşırmayan bir havuz
güz'ün gri kanatlarıyla örttüğü
seni anımsarım

Ben ne zaman bir çift el görsem
bileğinde ters takılmış altın saat
altınla kaplanır sevincim
ve ben özlemlerimin renkli uçurtmalarını
sana uçururum

O öyle bir güldür ki
en yabancısı olduğum
bahçelerde açtı goncalarını
bir kez yakama takamadım
değil dokunmak elimi sürmeme izin vermedi

duygularımın kıyılarında
yüzdüğünü gördüm ve sevindim
dalgalandırdı aşkımın sularını
her gece önünden geçtim evinin
bakarak penceresi önünde
hayal ederek yaşadım
o bir güldü sadece bir kez
ve gülüşü filizlendi
aşkımın tarlasında
ben onun biricik gülüşünden
binlerce gül ürettim
uçurdum sevinçlerimin arılarını
durmadan çevresinde
ve o böylece yaşadı içimde
ben onun hüzünlü bakışlarıyla
suladım aşkımın çiçeklerini
yalnızlığımın sarmaşığıyla
uzandım duvardan tırmanarak
her gece evinin balkonuna
özlemlerimin zarflarına koyduğum
binlerce selâmımı
postacı geri getirdi
çünkü onun adresi
benim yüreğimdi
"tımarhane kaçkını sözcüklerle
hücum taburları kurup
aklın kalelerini ele geçiren
bir başka ozan geldi masaya"
iç'inin büyük yangını vurmuştu
koyulaşan bakışlarına
biraz öne eğik yürüyordu
sanki geçmiş yüzyılların büyük
ozanlarını taşıyordu sırtında
bin tonluk dinamitti şiir onda
her an patlamaya hazır
o sözcüklerin anlamlarını

parçalıyarak
lâvlar gibi fırlatıyordu
şiir meraklılarının üstüne
yüzünde gülüşüne açılan
derin uçurumlar vardı
bu uçurumların bayırlarında biten
yabanıl otlardı
kapkara dizeleri
gözlerine kartallar yuva kurmuştu
sanki bu ozan
denizin öfkesini
bir kasırga olup
kendi göğüne taşımıştı.
En uzak çağrışımların kıvrımında
sen varsın
ben gözlerimi yumsam
sen açarsın
ben ne zaman yürüsem
sen dursun
yalnızlığımın her köşe başında
bir leylâk demetiydi
turbanından fışkırmış saçları
ben bu demeti yüreğimin saksısında
suladım
gülü leylâğa aşıladım
bir çiçek ürettim içimde
hiç kimsenin görmediği
onun için daha başka adlar düşündüm
ama yakıştıramadım
o benim için sadece güldü
ufacık bembeyaz elleri
minnacık bir yüzük parmağında
dökülmüş gibi saf billûrdan
içinde öz şiirin tortulandığı
duygularımda büyük âvizeler yakan
kâğıt paralarını koymuştu

kimlik kartının içine
bende mektupları var
şiirin cini olmıyacağından yakınmış
oysa o aşkımın cinidir
yaşamanın tek anlamı
tuzu biberi aşımın
belki bir bahaneydi
bana bu dizeleri yazdıran

O bana kendini bir yangın gülü
halinde sundu
döktü alev yapraklarını içime
tutuştu çırılçıplak varlığım
şimdi her duygumda bir yanık izi
belki birgün üzülerek anımsayacağım
Gül'ün beni sevip unuttuğunu
onunla birlikte oturduğumuz kanapelere
tek başıma oturacağım
kolkola gezdiğimiz kırlarda arıyacağım
aşkımızın çoktan silinmiş ayak izlerini
dışımda her şey değişecek
yutmağa devam edecek KRONOS insanları
yeni caddeler açılacak kentte
yeni gazinolarda bir sürs âşık
sarmaş-dolaş
aşkın uğultulu tünelinden geçip gidecek
zaman kataı
ve âşıklar bu bir anlık uğultuda
duymayacaklar ölümün tiz sesini
kapkara çiçeklerini açacak
ayrılık bahçeleri kavuşmaların
ben dışımda yitirsem de gülü
ondan devşirdiğim anılarımı
biriktireceğim belleğimin kumbarasında
özenle saklayacağım anahtarını
sık sık açıp sayacağım

aşkımın hiç eksilmeyecek anılarını
ve koskocaman bir anı-gülü olacak mezarım
ben daha yaşarken.
İç'inin dolambaçlı yolları
kendine özgü çizgileriyle mektupları
onlarda gül'ün alev kıvrımları var
sanki bir su yolu oynuyor benimle
her mektubunda anlamını çözemediğim
bir sürü sözcük
acaba aşkımızın kör-düğümleri mi
diye düşündüğüm olmuştur
ama Gül'ün mektupları hep böyledir
o binbir ilmik atar içlerimize
harflerin altlarını uzattıkça uzatır
sanki iskandil etmek ister okuyanı
ben bu mektupları ender bir şiir gibi
saklıyorum defterimin arasında
sadece bir tanesini yaktım sigaramla
muziplik olsun diye deldim yüreğini
Gül'ün gül-yüreği kanar mı acaba?
bir gün yollarımız ayrılırsa
bir güncnikliğin dört yol kavşağında
bir özlem-gülü olarak yaşayacak
o hiç solmayacak anılarımda

KUM SAAT,

Ben bir kum saatiyim ve sen kum taneleri,
Seninle biriktirdim içimdeki seneleri...

Canevimde hissettim dolup boşalışını,
Bir mevsime sığdırdım yazını ve kışını...

Yok olarak yaşadım, birden silindi zaman;
Birbirine karıştı ufacıkla kocaman..

Seni içime aldım ve bir bir istifledim;
Kendimde bütünledim, sonra çözüp lifledim!

Duydum derinliğime sessiz dağılışını,
Bir el tesyüz etti de içini ve dışını;

Umut ve umutsuzluk dolmak ve boşalmaktı,
Çözüldü zerrelerin bir bir içime aktı.

Sedat Umran

KIRIK AYNA

AŞK ŞİİRLERİ

Sedat Umran, Türkiye şiirinde özgün bir yer tutan ender şairlerimizden biridir. Onun için "Ahmet Haşim'in biçim çırağı" diyen eleştirmenlerimiz oldu. Şiirde nesneleri anlattı daha çok, böylece ona "*Eşyanın Şairi*" dendi. Asıl yakışan sıfat bu olsa bile, o hep insana özgü olanı anlatmıştır. Bir şair için söylenecek söz bulunur elbet. Yeter ki karşınızdaki şair kimliğiyle bulunsun. Söz, erbabına yakışandır. Bu kitapta, şairin 60 yıllık şiir yaşamı içinden damıtılan *Aşk Şiirleri*'nden bir güldeste sunuyoruz. Aşk şiiri ne için yazılır? Yanıtını, şiirleriyle Umran versin.

ISBN 975386071-4

9 799753 860719